

I

hier ligt het landschap samengevat
in kenbare punten, schuttingen, een uitzichtpunt

vanuit waar we het landschap in slaap zullen sussen
schaal 1:50 000

maar de stad is klaarwakker en eeuwig in aanbouw
een inktvlek die zich steeds verder uitstrekt

mensen fietsen auto's
razen door het vatenstelsel op de kaart

de straten bonzen
op het ritme van een etmaal

II

100 miljoen dagelijkse updates en de zee is nog altijd
niet meer dan een kloof

of ademruimte misschien
vanaf zeekaarten gezien is het land een vlakte

misschien is de kloof een aanknopingspunt
voor het kijken zelf

op de maan draagt iedere leegte een eigen naam
Oceanus Procellarum, Lacus Temporis, Mare Marginis, Mare Tranquillitatis

wat als we alles weglaten, ook hier de leegtes
namen geven

de namen vergeten
niks meer weten

III

of imiteert het landschap de kaart, oog in oog
met de mens
die met de trein naar Parijs vertrekt
een berg beklimt, een begin zoekt
de hoek om loopt
de weg kent
gewend is geraakt
zich thuis voelt
een vreemde is

uitzichtpunten

straatnamen

verlorenheid

een herinnering aan een vorige versie laag

snelwegen

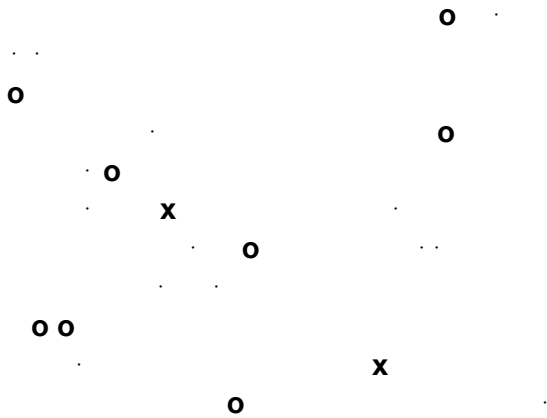
iconen

grenzen

momenten van

op laag

op laag

- (niet op schaal)